

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavtio Criminalis, Seu De Processibus Contra Sagas Liber

Spee, Friedrich von

Francofvrti, 1632

42. Quando tuta conscientia iudicari possit repertum cadaver à se ipso vel
Daemone iugulatum esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11133

facile existimatu est, in quos laqueos se induant omnes illi, qui tam futilibus credendi argumentis nixi, velut de memoria incedunt, omnium securi. Neque enim est, quod ignorantia velo se possint obtendere, qui ne ignorantia laborarent, maximopere cauere ex officio tenebantur.

D V B I V M XLII.

*Quando tuta conscientia iudicari possit, re-
pertum cadauer à seipso vel demone in-
gulatum esse?*

RESPONDEO, Id iudicari potest ex his signis:

1. Si resti collum implicitum est.
2. Si caput obtortum est, idq; plane in posticum, non enim sufficit si versus humeros in vnam partem: quod notandum est.
3. Si in gutture lineamenta appareant, quæ pridie non fuerunt: in quo tamen Medici iudicio opus est.
4. Si, quod sine magna vi externa adhibita fieri non potuit, prima colli vertebra

tebra emota loco est, ut retro emineat; nam tum denique non temere iugulatio præsumi potest, ac cadauer sub furcam trahi: nisi rursus, quod supra dixi, contra commentariensem aliquid præsumendum videatur. Si vero hæc aut alia manifesta signa non reperiantur, præsumendum est pro cadauere uti dixi: potest quidem quispiam à dæmone suffocari, nec tamen vllum relinqui signum, nos tamen id esse factum arbitrari non possumus, nisi signa videamus. Utinam proinde superiores quidam religionum, vel melius suos in his talibus instructos emittant, vel ora imprudentibus obstringant, ne ex eadem qua supra probatione, ut quemque in carcere coneidisse intelligunt, ipsi quoque vel inter primos clament, & in vulgus inspergant contractas eis esse ceruices. Sane nuper cum quædam miserimum in modum torra, atque iterum nihilominus in equuleum reducenda, inter manus lictorum mortua collapsa esset, atque in partem vnam deflexisset caput, primus omnium re-

ligio.

cadaver repertum à se ipso vel demone iugulatū? 331

ligiosus, reorum Confessarius, exclamabat, dæmonem illi pessimæ Sagæ ceruicem obtorsisse. Quam fabellam (cum adderet quoque sesemet vidisse collum eius penitus confractum) nemo non amplectebatur, tanto firmiter, quanto minus à religiosis viris vel mendacium in re graui vel temeritas iudicandi tam insignis proficisci posse suspicio est. Et nemo ad similia plura attendit? Quod si nunc ij quorum interest, rationem à Iudicibus petant eorum corporum, quæ hætenus velut à dæmone strangulata sub furcam infodi mandarunt, si & signa iubeant proferre quibus id sibi persuaferint, ac familias diffamarint, non aliter subsistent quam ij solent, qui de re examinantur de qua nulla eo vsque cogitatio suborta eis est.

Dv.